

משל ונמשל...

וירד משה מן-ההר אל-העם" (שמות י"ט יד).

"מלמד שלא היה משה פונה לעסקיו, אלא מן ההר אל

העם" (רש"י).

זיכוי הרבים

בעל התפארת שלמה, הרבי מרדומסק, בא פעם בפרוס חג השבועות אל הרבי מקוזמיר וחפצו היה לשהות אצלו במשך כל חג השבועות. המוני חסידים הגיעו באותה שעה לרדומסק כדי לשהות עם הרבי בימי החג, אולם הרבי עצמו חפץ היה להתעלות התעלות עצמית וללמוד את דרכי עבודת ה' מהרבי מקוזמיר.

ענה לו הרבי מקוזמיר שלמרות הרצון לעסוק בעבודת ה' האישית, ולהתעלות באופן שהדבר לא ניתן להעשות במחיצת הרבים, למרות זאת יש להעדיף את הדרכת הרבים וזיכויים, ואפשר ללמוד זאת ממעשהו של משה רבנו.

נאמר בפסוק: "וירד משה מן ההר אל העם", ופירש רש"י: מלמד שלא היה משה פונה לעסקיו אלא מן ההר אל העם.

וקשה וכי אלו עסקים היו לו למשה רבנו? כלום סוחר היה? ברם, הכוונה היא שבזמן שהיה משה צריך לפעול למען ישראל ולקרבם אל אביהם שבשמים, הוא הסיח את דעתו מההתעלות העצמית שלו, ושקד בעיקר על העלאת ישראל למדרגה רוחנית רמה.

משה רבנו ירד מהר סיני מההתעלות הגדולה שלו שם אל העם, הוא ירד כדי להעלות את העם, לקדשו ולקרבו אל ה'.

שבת <p>יום שישי בבוקר שיעור עם מורנו הראש ישיבה מהשעה: 12.30 - 11.15 במסכת בבא מציעא, ואחרי כן תפילת מנחה.</p> <p>* בליל שבת שיעור בשעה: 21.00 - 20.00.</p> <p>* וביום השבת: אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות ציצית/תפילין סימן כ"ה, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה).</p> <p>* בשבת בין השעות: 15.30 - 15.00 - שיעור כחצי שעה חומש עם פירוש הרמב"ן, ע"י מורנו ראש הישיבה. ואחרי כן בשעה 15.30 תפילת מנחה.</p> <p>הציבור הקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.</p>

דבר המערכת.

עמוד התפילה...

*** אי"ה מדי יום מתקיים מנין בשחרית יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים. הציבור היקר והקדוש מוזמן.**

קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.

*** וכן מדי שבת, קורבנות ב: 7.15.**

אבות ו בני ם

אי"ה מדי מוצאי שבת קודש, אחר תפילת ערבית כמוצאי שבת קודש, מתקיים לימוד של **אבות ונביים בבית מדרשו, הציבור הקדוש מוזמן לטעום ולהגדיל תורה ולהאדירה.**

בס"ד, שיעור תורה בקרית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות שבת, מספר בן איש חי, **הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

רואים ישועה והצלחה!!!

המעוניינים לתרום לאחת מסעודות הישיבה - לעלו נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזוג הנון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל העניינים, התרומה לישיבה בִּסְךָ - 200 ₪ <p>ויהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבורכו בכל מילי דמיטב, לתיאום בט"ל: 9847363 - 04.</p> <p>או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.</p>
--

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

אי"ה, בבית מדרשו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין. להלן זמני הנץ החל משבת "בשלת, יתרו"

יום	עלות השחר	שליח ותפילין	נץ
ש	5:25:15	5:48:15	6:42:15
א	5:25:00	5:48:00	6:42:00
ב	5:25:00	5:48:00	6:41:45
ג	5:24:45	5:47:45	6:41:30
ד	5:24:30	5:47:30	6:41:00
ה	5:24:30	5:47:15	6:40:45
ו	5:24:15	5:47:00	6:40:30
ש	5:24:00	5:46:45	6:40:00
א	5:23:30	5:46:15	6:39:30
ב	5:23:15	5:46:00	6:39:15
ג	5:23:00	5:45:45	6:38:45
ד	5:22:30	5:45:15	6:38:15
ה	5:22:15	5:44:45	6:37:45
ו	5:21:45	5:44:15	6:37:00

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וחורף בריא ושמח.

המעוניינים לזכות לתרום ל"זכוי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך - 200 ש. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל העניינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל - 0527-182434

המעוניינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר - 2598156 תזכו למצוות.

בס"ד

עלון 695 דו שבועי

מקור הברכה

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - **"חכמה ומוסר"**. פעיה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

פרשת בשלח. במנט מפוכח

בוקר הגיע, השחר הפציע על מחנה ישראל במדבר. מסכי האוהלים הופשלו, המאושרים גילו את מנת המן ליד פתח אוהליהם: נתון בקופסת קריסטל, באריות טל קפוא, עומר לגולגולת. האחרים, נבוכים קימעה, יצאו לחפשו. לא נעים, כולם רואים שאינך נימנה על הצדיקים. יצאו מחוץ למחנה, שם המתינה מנתם של הבינונים. והיו שלא זכו אף לכך: "שטו העם, ולקטו", הוצרכו לשוטט, להרחיק לכת, לכתת רגליהם עד שמצאו. הצד השווה בכולם: שהכל לקטו והכל הביאו. הכל השיגו את מנתם, בטורח רב או מועט. חוץ ממי שנשאר באהלו וחבק את ידיו, הוא נשאר רעב. מנתו התמוססה: "וחם השמש, ונמס". בצדק יכולים היו איפוא לומר לעצמם: טרחנו, יגענו, ומצאנו. אך האם מוצדק היה לומר כן? אמת, שהוצרכו ליגיעת המציאה וללקיטה. אבל במכילתא אמרו: "אמרו להם משה ואהרן לבני ישראל: עד שאתם ישנים במיטותיכם, הקדוש ברוך הוא מפרנס אתכם". ומקרא מפורש הוא: "וברדת הטל על המחנה לילה, ירד המן עליו". כלומר, מראש הוכן המן, מראש הוכנה לכל אחד מנתו - ואף שלאחר מכן הוצרך לטרוח למצאה וללקטה, הרי את מנתו מצא, ומה שהוכן עבורו מראש לקטו!

להבהרת הדברים, נביא סיפור מעשה מן הגמרא: עני בא לפני רבא. קיבלו בסבר פנים יפות ושאלו: "במה תרצה לסעוד לכר?"

ענה העני: "בתרנגולת פטומה, ויין ישן", לא פחות...

תמה רבא: "כיצד יכול אתה להרשות לעצמך תפריט זה?" הרי אינך עשיר, ומוזונותיך על הציבור, ואיך מרגיל אתה עצמך בתפנוקים אלו"? השיב העני: "וכי משל הציבור אני נהנה? על שולחנו של הקדוש ברוך הוא אני סועד!" והוסיף: "הלא מקרא מפורש הוא: עיני כל אליך ישברו, ואתה נתון להם את אוכלם בעיתו. "בעיתם" לא נאמר, אלא "בעיתו", מלמד שלכל אחד ואחד נתון הקדוש ברוך הוא פרנסתו בעיתו!"

ולפתע - אורח בבית רבא. אורחת, ליתר דיוק. אחותו, אותה לא פגש מזה שלוש עשרה שנה, הגיעה לפתע לביקור. ולא בידיים ריקות באה, אלא הביאה איתה - תרנגולת פטומה, ויין ישן...

אמר רבא: "מהו זה? (פירש רש"י: מהו דבר זה שאירע לפני עתה. שלא הייתי רגיל בכך שאחותי באה לכאן, ותרנגולת ויין ישן בידה) - נעניתי לך (דיברתי יותר מדי), קום אכול!"

נפלא הסיפור, ומעשה שהיה. ודאי שתיזמון זה, של האחות שהגיעה בדיוק באותה שעה, ובידה בדיוק התפריט המוזמן, מוכיח שסועדים אנו על שילחן הבורא יתברך. אבל יש להבין, כיצד ארע נתק זה, שאחות אינה מבקרת בבית אחיה, גדול הדור, שלוש עשרה שנה? יש להניח שהתגוררה ברחוק מקום, והמרחק היווה חייץ ביניהם. מרחק יום הליכה, יומיים - מי יודע! אם כן, מתי יצאה מביתה לפגוש סוף סוף באחיה הנערץ - אתמול? שלשום? מכל מקום, זמן רב לפני שהעני בא לפני רבא, ונשאל מה יאכל. ומה רואים אנו? שממרום דואגים לפרנסתנו - ויודעים גם לאן לכוון אותה, לאן לשלוח את התרנגולת והיין, היכן נשהה בעת הסעודה...

זו ההשקפה התורנית, זה מבט האמת, זו ההכרזה הנשמעת מפינו בכל עת שאנו מברכים על מזונינו: "כי הוא אל זן, ומפרנס לכל, ושולחנו ערוך לכל, והתקין מחיה ומזון לכל בריותיו אשר ברא ברחמי וברוב חסדיו!" אכן, הוטל עלינו לטרוח אחר מזונותינו - הן בעונותינו "הריעונו את מעשינו וקיפחנו את פרנסתנו" - אבל כשהישגנום, את אשר הוכן לנו מראש הישגנו!

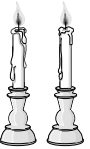
פרשת יתרו. "עם סגולה"

יש מושגים שגורים, אף נכונים, אלא שצריך להבינם ולדעת גדריהם וגבולם, להבין שאינם צבועים בשחור ולבן. לצאת מקיבעון מחשבתי, מדעה קדומה ומאובנת. ניקח לדוגמא נושא כה טעון, כגזענות. הגזענות היא נפשעת, מקוממת, אין די מלים לגנותה. עם ישראל סבל ממנה כל כך, רבבות מבניו מתו ונרדפו עד צואר בגינה. אנו מוקיעים כל גילוי גזענות, ובדין. ובכן, האם פירוש הדבר שאין הבדל מנטאלי בין עם לעם, בין אומה לאומה? לא זו בלבד שלכל עם וחברה מאפיינים משלהם, מידות ותכונות - קור הכוח הבריטי, הדייקנות הגרמנית, החריצות היפנית ורוחב הלב הרוסי - אלא אף לכל שבט בישראל איפיון משלו, וכל שבט התברך מפי יעקב אבינו ומשה רבינו כפי טבעו ותכונתו, והם כנגד י"ב כוחות שבנפש הנזכרים בספר יצירה. וביתר פרטות יש שבעים כוחות בנפש, ונגדם ירדו ישראל למצרים בשבעים נפש, והם כנגד שבעים אומות - כל אומה שורשה ועיקרה באחד מכוחות הנפש המייחד אותה.

ההסתייגות מהגזענות, אין פירושה שהכל שווים והכל דומים. אין זה נכון, ואין זו אמת. ההסתייגות פירושה אחד: גם אם הלה שונה, איני רודפו בשל כך ואיני שונאו. להיפך, הנביא מצטער בצערם ומקוון על סיבלם: "לבי למואב יזעק", "לבי למואב כחלילים יהמה", "שא על צור קינה", "שכל הנביאים היו במידת רחמים על ישראל ועל עובדי כוכבים". לטובים שבגויים יש חלק לעולם הבא, היו בהם נביאים כנח וכאיוב, וגם צדיקים ובעלי רוח הקודש - ועם כל זה, הגויים גויים הם והיהודים יהודים, תכונותיהם שונות מעצם טבעם. לעם ישראל תכונות טובות מתולדתו: "ססימני ישראל האומה הקדושה - ביישנין רחמנים וגומלי חסדים. וכל מי שיש בו עזות פנים או אכזריות, ושונא את הבריות ואינו גומל להם חסד, חוששים לו ביותר שמא נכרי הוא".

ההמשך בעמוד הבא.

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

חיפה : 25 : 4

תל אביב : 35 : 4

ירושלים : 20 : 4

יציאת השבת

חיפה : 36 : 5

תל אביב : 38 : 5

ירושלים : 36 : 5

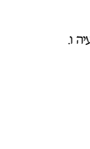
ר"ת חיפה : 14 : 6

ר"ת תל אביב : 15 : 6

ר"ת ירושלים : 04 : 6

יתרו

מפטירין: בשנת מות ^{שעיה נ}‏

זמני הזלקת נרות שבת

כניסת השבת

חיפה : 31 : 4

תל אביב : 42 : 4

ירושלים : 26 : 4

יציאת השבת

חיפה : 42 : 5

תל אביב : 44 : 5

ירושלים : 42 : 5

ר"ת חיפה : 19 : 6

ר"ת תל אביב : 21 : 6

ר"ת ירושלים : 11 : 6

